

DRETS HUMANS A CATALUNYA

Des de la perspectiva del Protestantisme

Agraïm la iniciativa duta a terme per la Sindicatura de Greuges de Catalunya, que, fent ressò del les manifestacions de la Conferència Mundial de Dret Humans celebrada a Viena l'any 1993, i la Declaració dels Principis de Paris, ens ha conduït a la creació, l'any 2017, de l'Estructura de Drets Humans a Catalunya.

Dins de la tasca de promoció i engrandiment del l'àmbit dels Drets Humans al nostre territori, com a poble protestant, volem manifestar les preocupacions i consideracions en relació al desenvolupament d'una vessant del tot rellevant dels drets humans, que es concentra en el capítol de la democràcia plural i més concretament en el dret a la llibertat religiosa.

Val a dir que, la llibertat religiosa és quelcom transcendent pel protestantisme, que des de ben lluny en el temps procura la màxima expressió d'aquest com a expressió fonamental de la llibertat.

Així, i per tal d'enriquir l'anàlisi dels drets humans a Catalunya, volem manifestar el nostre pensament sobre el que hauria de ser, quan abans millor, la definició i pràctica del dret a la llibertat religiosa com un element rellevant dels drets humans.

Partint de l'ordenament jurídic actualment vigent, hem de recordar que el fenomen religiós és contempla des de la Constitució Espanyola amb la declaració d'Espanya com Estat aconfessional (Art 16 CE), que garanteix la llibertat religiosa i de culte i que preveu la cooperació de l'Estat amb l'església Catòlica i la resta de confessions. Cal veure que ja en la seva definició de drets, resta inserit una llavor discriminatòria entre uns i altres, que de fet, resta no només igualtat, sinó també neutralitat.

La NEUTRALITAT dels poders públics és, pel protestantisme, un concepte bàsic que cal definir i desenvolupar extensament, doncs l'experiència i pràctica dels més de 40 anys de vigència constitucional ens han ensenyat que la simple manifestació del dret a la igualtat i llibertat religiosa, no es reflecteix amb la necessària extensió del respecte i recolzament a les creences i pràctiques religioses, doncs més aviat veiem que aquesta neutralitat es representa a la societat com una actitud d'indiferència i àdhuc manca de reconeixement en vers els moviments religiosos i de rebuig del fenomen religiós.

Sota el nostre punt de vista, hem de dir que les nostres peticions estan fonamentades en allò que ja forma part de l'ordenament jurídic vigent, com ara son els Arts. 18 i 19 de la Declaració Universal dels drets Humans, adoptada i proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, resolució 217 A (III), de 10 de desembre de 1948 .

Article 18.- Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, i la llibertat, individualment o col·lectivament, en públic o en privat, de manifestar la seva religió o creença per mitjà de l'ensenyament, la pràctica, el culte i l'observança.

Article 19.- Tota persona té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou el de no ser molestat a causa de les pròpies opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà i sense límit de fronteres.

Cal significar que es parla de drets d'exercici individual o col·lectiu, es a dir que no només es refereix a la creença religiosa interior de la persona, sinó a la pràctica, comunicació y difusió col·lectiva de les creences religioses.

NEUTRALITAT, significa que els poders públics no facin ingerències en el desenvolupament de les pràctiques religioses dels col·lectius amb sensibilitat espiritual.

NEUTRALITAT, significa que les administracions facin un actiu recolzament de les comunitats religioses, proveint-les de tot el que els cal per tal de desenvolupar-se en el sí d'una societat poc espiritualitzada, i per tant caldrà que els poders públics donin suport actiu a totes les religions de forma igualitària.

NEUTRALITAT, significa facilitar la convivència dels grups religiosos amb altres grups socials, sense donar més rellevància als moviments que no tenen característiques espirituals, respecte dels que sí que la tenim.

NEUTRALITAT, significa no donar suport al ateisme excloent que pretén desacreditar els moviments religiosos, eliminant els drets a l'expressió de les creences. Cal que els poders públics facin una protecció activa del dret a manifestar la nostra fe, de forma normalitzada, impedit que l'ateisme excloent tingui més rellevància i suport de les administracions que l'activitat religiosa.

NEUTRALITAT, significa que les administracions i poders públics donin sortida activa a la formació de l'ordenament jurídic que permeti els moviments religiosos l'obertura de nous centres de culte, i no permetre que l'aplicació de normes de contingut genèric, facin una indirecta limitació de la pràctica religiosa i la difusió de les creences.

NEUTRALITAT, significa que els moviments religiosos puguem manifestar les nostres opinions sobre qüestions ètiques, socials i de gènere, amb continguts diferencials respecte d'altres consideracions respectables, però no compartides pels idearis religiosos.

NEUTRALITAT significa que activament els poders públics empoderin el desenvolupament de les Lleis sobre llibertat religiosa.

Cal superar, eixamplar i desenvolupar els continguts conceptual i normatiu de la vigent Llei Orgànica de Llibertat Religiosa, així com de la Llei Ordinària 24/1992, sobre acords de cooperació del protestantisme amb l'estat espanyol, i les normes sobre llocs de culte, per tal de que la norma no sigui una limitació, sinó un canal de creixement dels sentiments, creences i pràctiques religioses.

Cal eixamplar i desenvolupar els canals d'accés als fons públics de col·laboració social per tal de no fer inviable, com avui és a la pràctica, la dotació pressupostària dels ens religiosos, per tal de que puguin dur a terme els seus programes estructurals d'acció social i religiosa, considerant el cofinançament de les entitats com a signe de normalitat religiosa, essent la religió un fenomen públic i no exclusivament privat.

Cal normalitzar les manifestacions religioses de caràcter oficial, quan per les vicissituds de la vida pública escau participar en manifestacions religioses, per a que, realment és posi a la pràctica el principi constitucional d'aconfessionalitat de l'estat, promovent la participació dels representats públics i polítics en els actes religiosos, en peu d'igualtat, respecte de tots els grups religiosos.

Cal empoderar el concepte de llibertat religiosa en la seva dimensió dins del catàleg dels DRETS HUMANS, assumint que no només es tracta de creure lliurement, sinó de manifestar-se en llibertat i normalitat, i amb el recolzament igualitari dels poders i dels pressupostos econòmics públics per a tots els grups religiosos i ideològics, sense distinció d'orientació en l'opinió religiosa i de consciència.

Consell Evangèlic de Catalunya.

Barcelona, 19 de juny de 2019.